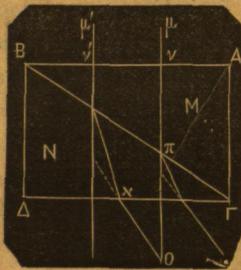

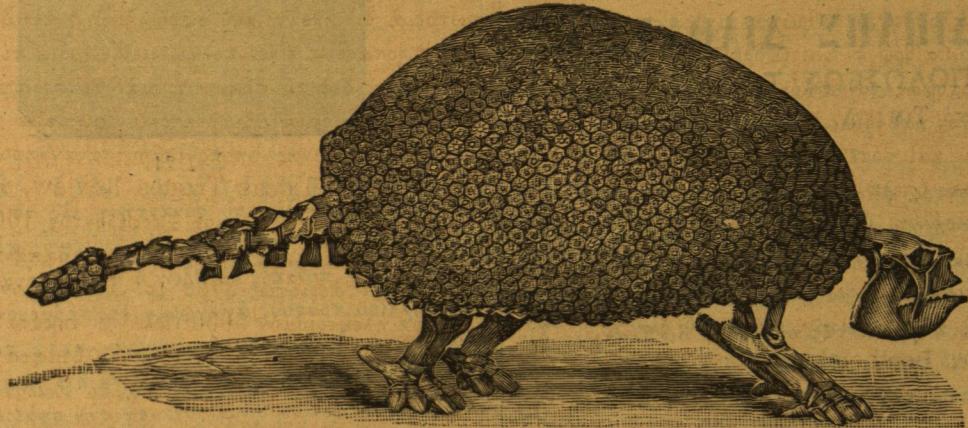
σματος είνε κάθετος τῇ ἔδρᾳ ΑΒ. 'Αλλ' εἰς τὸ σημεῖον π ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ δευτέρου πρίσματος,

Σχ. 22.

ἐπειδὴ ὁ ἀξων είνε κάθετος τῇ ἀκτῖνῃ, θέλει αὐτὴ διακριθῇ εἰς δύο, καὶ ἡ μὲν κοινὴ ἀκτὶς θέλει ἔξακολουθήσει τὴν ὁδὸν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ παρεκτροπήν,

διότι τὰ δύο πρίσματα σύγκεινται ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἡ δὲ ἔκτακτος ἀκτὶς θέλει παρεκτραπῆ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἢ πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ κρυστάλλου. Οἱ ὄφθαλμος δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ δεχθῇ ἀμφοτέρας τὰς ἔξερχομένας ἀκτῖνας, αἴτινες προκύπτουσιν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀκτῖνος προσπτώσεως, ἀλλὰ θέλει δεχθῆ ταύτοχρόνως μὲ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀκτῖνα μο καὶ ἀλλην τινα ἔκτακτον ἀκτῖνα ἔξερχομένην, τὴν χο, προκύπτουσαν ἐξ ἑτέρας τινος ἀκτῖνος προσπτώσεως μ', ὥπτεθέλειδει δύο εἰδῶλα διακεκριμένα. 'Η ἀπόστασις τῶν εἰδῶλων τούτων θέλει εἰσθαι μᾶλλον ἢ ἡττον μείζων κατὰ τὴν μᾶλλον ἢ ἡττον ἐντατικωτέραν διπλῆν διαδίλασιν τῶν δύο πρισμάτων καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον μείζον μέγεθος τῆς γωνίας διαθλάσσεως.

ΓΛΥΠΤΟΔΟΥΣ Ο ΡΟΠΑΛΟΠΟΥΣ

Τὸ γιγάντειον τοῦτο εἶδος τοῦ δασύποδος, ὅπερ ἔξελιπε σόμερον, ἀνωρύχθη εἰς τὰς Πάμπας τοῦ Λαπλάτα. Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων λειψάνων ἔχαγεται ὅτι ὁ γλυπτόδος ἐστερεότει τῶν τομέων καὶ κυνοδόντων καὶ ὅτι οἱ τραπεζίται αὐτοῦ, ὀκτὼ εἰς ἑκάστην σταγόνα, ἔδεικνυον ῥαβδώσεις γλυπτάς, ἐξ οὐ ἐλαβε καὶ τὸ ὄνομα. 'Ολό-

κληρον τὸ σῶμα τοῦ γλυπτόδοντος περικάλυπτε παχὺ χελώνειον· τὸ μόνον γνωστὸν μέχρι σόμερον εἶδος είνε ὁ γλυπτόδος ὁ ροπαλόπους δόνυμασθείς οὕτω ἔνεκα τῶν βραχέων καὶ ίσχυρῶν ἀντοῦ ποδῶν προσομοίων δοτων πρὸς ἐκείνους τοῦ ἐλέφαντος. 'Ο γλυπτόδος σόμερον ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν δασυπόδων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νεφάδες χρόνος ἐντὸς αἰθουσῆς χοροεσπερίδος

Φαινόμενον περιεργότατον καὶ ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἔλαβε χώραγ πρό τιν ; χρόνου ἐν Στοχχόλμῃ ἐν τινι αἰθουσῃ χοροεσπερίδος. Ἡτο νῦν αἰθρία τὸ δὲ φύχος ἔξω δριμύτατον, ἐν φέντος τῆς αἰθουσῆς τῆς διασκεδάσεως ὡς ἐκ τῆς πολυπληθοῦς συσσωρεύσεως, ὡς ἐκ τῶν φώτων καὶ τῆς θερμάνσεως, ἡ θερμοκρασία ἦτο

τόσῳ μεγάλη, ὥστε κυρίαι τινὲς ἐλιποθύμησαν· τούτου ἔνεκα ἐθεωρήθη κακλὸν νὰ ἀνοιχθῶσιν ὀλίγον παράθυρά τινα διὰ νὰ εἰσέληθη καθαρὸς καὶ ψυχρὸς ἀήρ, μεθ' ὅλας ὅμως τὰς προσπαθείας τῶν ὑπηρετῶν ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀνοιχθῶσι ταῦτα, διότι ἡ πρὸ ὀλίγου κατακρεσούσα χιών εἰχε παγώσει καὶ τὰ ἔκρατει συνεσφιγμένη. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ἀνυπομονήσας ἔθραυσεν ἐν οὐλοπαράθυρον διὰ ῥάβδου καὶ πάραυτα ῥεῦμα ψυχροτάτου ἀέρος εἰσήλασεν ἔξωθεν· πρᾶγμα περιεργότατον ὅμως, ἥρχισαν ἀμέσως νὰ σχηματίζωνται ἐντὸς